

Til § 35 e, stk. 3

Når grundvurderingen er udarbejdet, og ansøgers eller godkendelsesindehaverens frist på 6 uger til at afgive udtalelse er udløbet, indhenter Miljøstyrelsen en ekspertudtalelse i sagen. Ministeren vil således fremover for alle stoffer, der indgår i midler, der indstilles til forbudsproceduren, få eksterne eksperter udtalelse om sagen, forinden ministeren træffer afgørelse. Eksperten har ifølge forslaget tre måneder til at udarbejde udtalelsen, der udarbejdes på grundlag af Miljøstyrelsens grundvurdering. I de sager, hvor der foreligger en udtalelse fra ansøgeren eller godkendelsesindehaveren, indgår udtalelsen og Miljøstyrelsens bemærkninger hertil som et tillæg til grundvurderingen, jf. de specielle bemærkninger til § 35 e, stk. 2.

Det Sundhedsvidenskabelige, Det Naturvidenskabelige og Det Jordbrugs- og Veterinærvidenskabelige Forskningsråd udpeger i fællesskab et antal eksperter inden for områderne sundhedsmæssig effekt af bekæmpelsesmidler, miljømæssig effekt af bekæmpelsesmidler, vurdering af dokumentation vedrørende eksponering samt vurdering af dosering og udbringning af bekæmpelsesmidler. Miljøstyrelsen beskikker ad hoc blandt de udpegede én eller flere eksperter fra relevante fagområder.

Af hensyn til afgrænsningen af ekspertens opgave, foreslås regler for, hvad eksperten henholdsvis skal afgive udtalelse om og ikke afgive udtalelse om. Afgrænsningen er foretaget således, at eksperten ikke skal sætte sin udtalelse i relation til de politisk betegnede rammer for vurderingen af bekæmpelsesmidler. Eksperten skal alene udtale sig om Miljøstyrelsens vægtning og anvendelse af de undersøgelsesresultater og andre data, der til brug for udarbejdelsen af grundvurderingen er indsendt af ansøgeren eller godkendelsesindehaveren til Miljøstyrelsen, eller er indhentet af Miljøstyrelsen, jf. § 35 e, stk. 2 og bemærkningerne hertil.

Eksperten skal endvidere alene udtale sig om de af midlets egenskaber, der fører til, at Miljøstyrelsen anser midlet for at være særligt farligt for sundheden eller særligt skadeligt for miljøet, jf. § 35, stk. 1. Som eksempel kan nævnes, at Miljøstyrelsen indstiller et middel til forbudsprocedure, fordi midlet er svært nedbrydeligt (persistent) i jord. Eksperten skal kun udtale sig på dette ene punkt, og ekspertens opgave og dermed udtalelsens indhold består af:

1) En stillingtagen til grundvurderingens punkt 2: »vurdering af sagens oplysninger«, hvor Miljøstyrelsen vægter og anvender dokumentationsmaterialet. Eksperten udtaler sig altså om, hvorvidt Miljøstyrelsens vægtning og anvendelse af

dokumentation er fagligt forsvarlig. Eksperten skal ikke undersøge, om der i øvrigt findes dokumentation på området, som hverken ansøgeren, godkendelsesindehaveren eller Miljøstyrelsen har henholdsvis indsendt eller indhentet til brug for udarbejdelsen af grundvurderingen.

2) En stillingtagen til, om Miljøstyrelsens konklusioner vedrørende midlet og aktivstoffet er fagligt forsvarlige på basis af den anvendte dokumentation. Det skal dog understreges, at eksperten i den forbindelse ikke skal udtale sig om de sikkerhedsfaktorer, generelle eksponeringsmodeller og acceptniveauer, Miljøstyrelsen inddrager i den skønsmæssige vurdering af bekæmpelsesmidler.

En sikkerhedsfaktor korrigerer for, at der kun laves undersøgelser af midlets effekter på en eller få arter, og faktoren skal således beskytte de ikke undersøgte arter i økosystemerne. En eksponeringsmodel fastlægges ud fra generelle overvejelser over, i hvilket omfang mennesker og dyr udsættes for påvirkninger fra det konkrete bekæmpelsesmiddel ved den konkret ansøgte dosering og anvendelse. Et acceptniveau angiver niveauet for de effekter, der på baggrund af en risikovurdering accepteres i miljøet ved brug af et konkret middel. Hertil hører for eksempel EU's grænseværdi for indholdet af pesticider i drikkevand.

De nævnte dele af grundvurderingen, som eksperten ikke skal udtale sig om, er baseret på Miljøstyrelsens vurderingsgrundlag, der har været forelagt Bekæmpelsesmiddelrådet og Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Eksperten skal således udtale sig under hensyntagen til, at de nævnte faktorer, modeller og niveauer er givne. Eksperten udarbejder herefter sin udtalelse på baggrund af sin stillingtagen under 1) og 2).

For yderligere at styrke grundlaget for afgørelsen af forbudssager, vil det vurderingsgrundlag, Miljøstyrelsen anvender, årligt blive forelagt Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Udvalget vil herved blive informeret om vurderingsgrundlagets aktuelle indhold.

En ekspertudtalelse skal ikke tage stilling til, om Miljøstyrelsens konklusioner om et bekæmpelsesmiddels egenskaber er videnskabeligt bevist. Kemikalieloven stiller ikke krav om, at et bekæmpelsesmiddels sundhedsfarlige eller miljøskadelige egenskaber skal være videnskabeligt beviste, for at midlet kan indstilles til forbudsproceduren. Det er tilstrækkeligt at begrunde et forbud med, at midlet på grundlag af foreliggende undersøgelser eller erfaringer *formodes* at være særligt farligt for sundheden eller særligt skadeligt for miljøet, jf. § 35, stk. 1, som der henvises til i § 35 d, stk. 1, nr. 1.